

பர்ர்னவை

(விமர்சன நூல்)

468

ஆக்கம் :

இயல்வாணன்

செல்வி ஜெகதீஸ்வரி சாந்தலிங்கம், B. A.

பாமா வெளியிடு

சுன்னாகம்

பர்வை

விமர்சன நூல்

கவிஞர் துரையார்
அவர்களின்

५६४। ८८

தெருவிளக்கு

கவிதை நூலிற்கு

விமர்சனம்

122925

1. இயல்வாணன்
2. செல்வி. ஜெகதீஸ்வரி சாந்தலிங்கம், B. A. Dip.

பாமா வெளியீடு

8/

நூல் :
பார்வை
கலீதை விமர்சன நூல்
PAARWHY

வெளியீடு :

பாமா வெளியீடு
118, ஸ்ரேசன் ஒழுங்கை
சன்னாகம் கிழக்கு.

1998-04-10

கிடைக்கும் இடங்கள் :

கரன் புத்தக நிலையம்,
சன்னாகம்.

தூர்க்கா ஸ்ரேசனேஸ்,
சன்னாகம்.

அச்சுப் பதிவு :

திருமகள் அழுத்த கம்,
சன்னாகம்.

28/-

வெளியீட்டுரை

உ.லகிலே தனிமனித விமர்சனங்கள் மலிந்துள்ள இக்கால கட்டத்தில் இலக்கிய விமர்சன ரூல் வெளிவரு வதை இலக்கிய உள்ளங்களும் தமிழ் புத்திஜீவிகளும் வரவேற்பார்களென நினைக்கிறேன்.

இந்நால் கலீரூர் துரையர் (ச. துரைசிங்கம்) அவர் களின் “தெருவினக்கு” என்றும் கலீதை நூலுக்கு இருவர் எழுதிய விமர்சனக் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியதாகும்.

எழுத்தாளர் இயல் வாணன் அவர்களும் தமிழ்த்துறை ஆசிரியை செல்வி ஜெகதீஸ்வரி சாந்தலிங்கம் அவர்களும் விமர்சித்துள்ளார்கள் இந்நாலிற்கு அணிந்துரையை வடக்கு கீழ்க்கு மாகாணக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு. க. கந்தசாமி அவர்கள் தத்துதவியுள்ளார்கள். தெருவினக்கு ஆசிரியரைப் பற்றி உருவில் கல்விக்கோட்டப் பிரதிக்கல்விப்பணிப் பாளர், திரு. அ. தற்பானந்தன் அவர்களும் எழுதி உதவியுள்ளார்கள். கட்டுரையாளர்களைப் பற்றி துரையர் அவர்கள் தந்துள்ளார் இந்நால் எமது முன்றாவது வெளி யீடாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்கள் யாவேருக்கும் நன்றி சொல்லும் வேளை யில் அச்சு அமைத்துத்தந்த திருமகள் அழுத்தகத்தினருக்கும் நன்றி.

— பாமா துரைசிங்கம்

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணக்
கல்விப் பணிப்பாளர்
திரு. க. கந்தசாமி அவர்கள்
வழங்கிய

அணிந்து ஏற்ற

“தெருவினக்கு” துறையரின் கவிதைத் தொகுதி. இத்தொகுதியை விமர்சிக்கும் “இருவரின் பார்வை” என்னும் நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பெருமையும் கொள்கின்றேன்.

இவ் விமர்சனங்கள் ஆலமாத்தின் விமுதுகள் போல “தெருவினக்கிற்கு” மேலும் பலம் கொடுக்குமென நம்புகிறேன்.

இன்னொரு வகையாக குறுவதானால் பொற்குத்திற்கு பொட்டிட்டது போல் அழுகு வழங்குமென நினைக்கிறேன்.

‘தெரு வினக்கு’ ஓர் அருமையான கவிதை நூல். இந்நூலில் உள்ள பல பாட்டுகள் இசையோடு பாடப்படுமேயானால் அவை காலத்தை வென்று நிற்கக் கூடிய வை. பட்டுக்கோட்டை கல்யாணகந்தரனார் பாட்டுக்கள் போன்று சிலநல்ல

உணர்வை ஊட்டக்கூடியன். ஆழமான கருத்துகள் உள்ளன. “தொழில் தருக” என்னும் தலைப்புடைய பாட்டு இதற்கு ஓர் உதாரணம். “முச்சி” “துணை” ஆசியவையும் இவ்வகையினதே.

துரையரின் சமூகஞானம் பாடாட்டக்கூடியது. “மாடாக மலையேறி” வீடற்று நிற்கும் மலை நாட்டு மக்கள் பற்றியும் “கால்பிடித்து”, வால் பிடித்துத் திரியும் கோழூகள் பற்றியும், கலப்படுத்தி வியாபாரம் செய்து பணம் பறிப்போரைச் சாடியும் உள்ள கவிதைகள் நல்ல சமூதாய உணர்வை ஊட்டுபவை. படிக்கும் போது இவர்கள் மேல் வெறுப்பையே கொட்டுகிறது. நல்ல வற்றைக் காட்டியும் இருக்கிறது இந்நூல்.

இன்றும் நம்மவரிடத்தே காண்டி வாழவோரும், அடக்கி ஆனவோரும் அழியாது இருக்கின்றனர் இவர்களை சாடிக்காட்டுகிறார் துரையர். அவர் மனித நேயத்தை மதிக்கிறேன்.

திருகோணமலை
28 - 03 - 1998

க. கந்தசாமி

நிலாக்க எழுத்தாளர்கள்

இயல்வாணன்

இயல்வாணன் (சுப்பிரமணியம் ஸ்ரீமுரான்) 1990 ஆம் ஆண்டு எழுத்துத் துறையில் பிரேவேசித்த இளைய தலை முறை எழுத்தாளரான சன்னாகத்தினைச் சேர்ந்த இவர் முதிய-பரந்த அறிவு கைவரப் பெற்றவர். நாவல், சிறுகதை, கவிதைகள் எழுதி வருபவர்.

1992இல் இவர் எழுதிய கவடுகள் என்ற நாவல் மீரா வெளியீடாக வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1993இல் சுப்பிரமணியம் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் இணைந்து நடத்திய உலகளாவிய சமூத்தவர் களுக்கான போட்டியில் முன்றாவது பரிசுபையும் பெற்றமை பாராட்டிருக்கிறது.

சிட்டு என்னும் அறிவியல் இதழின் இணையாசிரியராக இருந்த இவர் இப்பொழுது பலாலி ஆசிரியகலா சாலை மாணவராக இருக்கிறார். இவரின் பார்வையில் தெருவிளக்கு விமர்சிக்கப்படுகிறது.

செல்வி. ஜெகதீஸ்வரி சாங்தலிங்கம் B. A.

சன்னாகத்தினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி உயர்பீடு தமிழ்த்துறை ஆசிரியராகச் சேவையாற்றுகிறார்.

இலக்கிய ஆர்வலரும் விமர்சகருமான இவர் டானியலின் நாவல்கள் பற்றி எழுதிய ஆக்கம் பலராலும் மௌச்சப்பட்டது.

அமைதியாக எதனையும் ஆராய்ந்து எழுதும் ஆற்றல் கொண்ட இவரின் ஆக்கங்கள் தொடர வேண்டும் என்பது எமது அவா.

— துரையார்

தெருவிளக்கு ஆசிரியர் சுப்பிரமணியம் துரைசிங்கம் (துரையார்)

நந்தரோடையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கந்தரோடையீன் இரு கண்மணிகள்போல் விளங்கும் கல்விக்கூடங்களான தமிழ்க் கந்தையா வித்தியாசாலையிலும் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலும் முறையே ஆரம்ப உயர்கல்வியைக்கற்றவர். அன்று வகுப்பாசிரியர்களாகவிளங்கிய திரு. சி. பொன்னம்பலம் (ஆதவன்) பேராசிரியர் ப. சந்திரசேகரம் ஆகியோரின் பாராட்டுதல்களால் உந்தப் பெற்று எழுத்துலகில் புகுந்தவர். பின்னர் “தெருவிளக்கு” என்னும் கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டதன் மூலம் தனது கவித்துவத்தை வெளிக்காட்டியவர். முதன்முதலாக “கவிக்குரல்கள்” எனும் ஓலிப்பதிவு நாடா நாலினை வெளியிட்டு இலக்கிய ஆசிரியர்களின் சிறந்த பாராட்டைப் பெற்றவர். “ஜம்பாது நாடுகளை அறியுங்கள்” என்ற நூல்மூலம் மாணவர்களின் சமூகக்கல்வி அறிவுதேவையைப் பூர்த்தி பொருத்தி கல்விச் சமூகத்தின் மதிப்பினைப் பெற்றவர்.

“ஆடும் மடில்” என்னும் சிறுவர்களுக்கான கவிதைத் தொகுதியினை வெளியிட்டு சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு அணிசெய்தவர். இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கியவர் களுள் ஒருவராக இருந்து இளம் சந்ததியினரை ஊக்குவித்த பெருமையுடையவர். தான் ஆரம்பக்கல்வியைக்கற்ற தமிழ்கந்தையா வித்தியாலயத்திலேயே ஆசிரியத் தெருவிலை 1960இல் ஆரம்பித்தார். பின்னர் பொந்தலாவை, கம் பளை ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியராகவும், கடுகண்ணாவை, ஞாவிசுட்டான், சுதுமலை வடக்கு மாரிலனி ஆகிய இடங்களில் அதிபாராகவும் இருந்து அரும்பணி புரிந்து வருகிறார். சிறந்த எழுத்தாளனும் கவிஞருமான இவானு படைப் புகள் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு உந்து கோலாக உள்ளன.

அ. தற்பரானந்தன்
பிரதிக்கல்விப்பணிப்பாளர்
உடுவில் கோட்டக்கல்வி அலுவலகம்

துரையரின் “ எழுநு விளக்கு ” ஓரு வாசகப் பார்வை

— இயல்வாணன்

துரையர் எழுதிய தெருவிளக்கு என்னும் இக் கவிதை நூலை 1980 களின் நடுப்பகுதியில்-வாசிப்பில் ஆர்வமுள்ள 8 ஆம் வகுப்பு மாணவ நிலையில் - முதலில் படித்தேன். அன்றைய ரசனை நிலையிலிருந்து மாறுபட்ட ரசனைப் புலத்தில் நிற்கும் ஒரு சமாளிய வாசகனாக இதனை மீளவும் படித்தேன். எனது உணர்வுகள், அனுபவங்கள் மற்றும் அவதானங்களினாடே இந்நூல் பற்றிய எனது பகிர்வுகளை முன் வைப்பதாக இந்த வீரமானம் அமைகிறது.

இந் நூல் சொல்லுஞ் சேதிகளும், படைப்பாக்கச் செயல் முறையும் பயன் பாடுடையவா? சமகால நடுப்பியல்புகளை இது ரோதி பலிக்கிறதா? என்ற இரு வினாக்களை எழுப்புவதன் மூலமே இந்நூலின் முக்கியத்துவம் பற்றி வரையறை செய்ய முடியும்.

ஒரு படைப்பாளியை முக்கியப் படுத்துவது அவர் படைத்த படைப்புக்களின் எண்ணிக்கையால்ல. அது நலிந்த பிள்ளைகளின் குசேலனாக மட்டுமே அவரை அடையாளப்படுத்தும். மாறாக, அவர் படைத்த படைப்புக்களின் அழகியல் வெளிப் பாடும், கருத்துப் புலப்பாடுமே அவரை முக்கியப் படுத்தும். இது படைப்பாளியின் படைப்பாளுமை

யை, சிந்தனையோட்டத்தைத் தெளிவாகப் புலப் படுத்துகிறது. இதுவே அவரைச் சிறந்த படைப்பாளியாக அடையாளப்படுத்துகிறது.

சொல் புதிது, பொருள் புதிது, சந்தம் புதிது என்று சோதி மீக்க நவகவிதை படைத்த பாரதியின் சிந்தனை மரபீலிருந்து உத்வேகம் பொற்ற நலீன தமிழ்க்கவிதை இன்றளவிலும் தன் வீச்சோடு வளர்ந்துவந்திருக்கிறது பெருமளவில் கவிஞர்களும் களத்தில் இறங்கியுள்ளனர். மரபுக் கவிதை என்ற பெயரில் சொல்லடூக்குகளும் வார்த்தைக் கோடனை களும் வசனங்களும் கூட குப்பைகளாய் குலிந் துள்ளன புதுக்கவிதைத் தாத்தா எனப் புகழுப்பு மு. மேத்தா உள்ளிட்ட பல சீரபல தமிழகக் கவிஞர்களின் கவிதைகளையும், இங்கே வாரமலர் களில் வெளியாகும் பெருமளவு கவிதைகளையும் இத்தகைய குப்பைகளாகவே கருத்திலெடுக்கிறேன்.

இந்த ரசனைப் புலத்தில் நின்று நல்ல கவிதை நூலாக தெருவிளக்கை என்னால் இனக்காண முடிகிறது.

இந்நூல் எழுந்த காலம் 1972 ஆம் ஆண்டு. இலங்கையின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார வாழ்வில் முக்கியத்துவம் மீக்க காலப்பகுதி இது வாழும். இலங்கை முடியாசானது, தேசியம் என்ற எண்ணக் கருவலுவடைந்தமை, சேகுவாரா கலகம் என வர்ணிக்கப்பட்ட ஜே. வி. பி அமைப்பின் ஆயுதப்பூர்த்தி ஒழுக்கப்பட்டு பெருமளவு இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டமை, சுதேசிய சுயசார்புப் பொருளாதாரத்துக்கு முன்னுரிமை யளிக்கப்பட்டமை, தமிழ்

இளைஞர்களின் ஆயுதப் போராட்ட சிந்தனை உருவெடுத்தமை ஆசியன இக்காலத்தின் முக்கிய அரசியல் சமூக பொருளாதார நடப்பியல்புகளாகத் துவங்குகின்றன.

இவற்றில் சிலவற்றையேனும் கருத்தில் எடுத்து துரையரின் கலீதைகள் வெளிப்பீரவகித்துள்ளமை தெளிவாகும். எனினும், இக்கலீதைகளுக்கு ஊடாக பெருமளவிலும், முதன்மையளவிலும் பொதுவுடமைச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடே துல்லியமாக வெளிப்பீரவகிக்கிறது. துரையரின் கலீதாந்தி பொதுவுடமைத் தீரைகளை ஏற்றி ஏற்றியே நடமிடுகிறது. மார்க்சிசம் உலகிலே நிதர்சனமாக்கிய வர்க்கப் பிரச்சனையின் அம்சங்களே துரையரின் கலீதைகளில் ஊடுருவியிருக்கின்றன. துரையரில் மட்டுமல்ல, இவரின் சம காலத்தவராகிய முருகையன், புதுவை இரத்தினதுரை போன்றோரின் கலீதைகளிலும் இதே அம்சங்களை அவதானிக்க முடியும்.

பாரதியிலிருந்து பிறந்த அல்லது பாரதிதோற்று வித்த சிந்தனை மரபின் தொடர்ச்சியில் ஏனைய முற்போக்குக் கலீஞர்கள் போவலே துரையரும் இணைந்து கொண்டு உள்ளமையை அவரது கலீதைகள் தெளிவாக்குகின்றன. பாரதியின் காலத்தில் சுதேசிய உற்பத்திக்கு மக்களை அணி தீரட்ட வேண்டிய கடப்பாடிருந்தது. எனவே தான் அவர் “ஆயுதம் செய்வோம் நல்ல காகிதம் செய்வோம் ஆலையமைப்போம் கல்விச் சாலையமைப்போம் எனப்பல்வேறு செயல்களையும் எடுத்துக் கூறி இறுதியில் உலகத் தொழில்வனைத்தும் உவந்து செய்வோம் என்று தன்னையும் உட்படுத்திப்பாடுகிறார்

பீறிதொரு கலீதையில் “இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிற வீரே! யந்தீரங்கள் வகுத்திடுவீரே” என்று அறைக்கூவல் விடுகிறார். துரையரின் கால மோ மாறுபட்டது. வேலை செய்வதற்கு ஆர்வமும் வலிமையுமின்ன இளைஞர்களிருக்கின்றனர். அவர் கனுக்குத் தொழில்தான் இல்லை. எனவே, அதிகார வர்க்கத்தை நோக்கிய குரலாக அவர் கலீதை வெளிப்பாட்டைகிறது அக்கலீதை இப்படி ஆரம்பிக்கிறது.

தொழில் தருக — எமக்குத்
தொழில் தருக
நாடு புகழ் ஒங்க
நல்ல தொழில் வீங்க
வாடும் எமை நோக்கி
வாழும் வழி தூக்கி
தொழில் தருக
எமக்கு தொழில் தருக.

எவ்வெவ் வழி களில் தொழில் தரவாம் என்றும் துரையரின் அக் கலீதை பட்டியல் இடுகிறது.

“இரும்பு ஆலை ஆக்கி
இரையும் காடு போக்கி
கரும்பு சாறு கொள்ளக்
கட்டி ஆலை மெல்லத்

தொழில் தருக” என்று அக்கலீதை அமைந்துள்ளது. இக் காலத்து மிக முக்கிய சமூகப் பிரச்சனையாக இருந்த இந்த அம்சம் பொதுவுடமைச் சிந்தனையும் சமூக அவதானமும் மிகக் குரையரப் பாதித்ததில் வியப்பில்லை.

இலஞ்சமும் வஞ்சமும் என்ற மற்றொரு கவிதை வேலை பெற்றுத் தருவதாகக் கூறி ஏயுப்போரைப் பற்றிப் பேசுகிறது. “யாழ் நகர வாலிபன்” என்ற கவிதையில் அந்த வாலிபனை அறிமுகப் படுத்தும் போது “வேலைதேடி விதீயெல்லாம் அலைபவன்” என்றே ஆரம்பிக்கிறார். அந்தக் கவிதையில் அவர் முழுமையாகவே வேலையற்றி ருக்கும் யாழ்ப்பாண இளைஞர்களின் பல்வேறு வகைமாதிரிகளைப் படித்துத் தந்துள்ளார். வேலை தேடி அலைதல்; அகப்படும் தேர்வுகளை எல்லாம் எழுதுதல்; வண்ணிக்கு விவசாயங்கு செய்வதற்குச் செல்ல ஆயத்தமாதல் என்றவாறாக 70 களின் வேலையில்லாப் பிரச்சனையின் சாரம் யாழ் நகர வாலிபன் கவிதையில் அச்சொட்டாக விழுந்திருக்கிறது.

மற்றொரு கவிதையான “‘ரீன் கதவு’” எந்தத் தொழிலைத் தேவேதிலும் குறுக்கு வழி நடைமுறைகளே மேலோங்கி இருப்பதைக் கூறுகிறது.

“மச்ச வீட்டாரின்
மாட்டுத் தொழுவத்தில்
பச்சை வெட்டியிட்டு
பசுக்கள் பார்ப்பதற்கும்
எச்சில் இலை யெடுப்பதற்கும்
எந்தத் தொழிலதற்கும்
பிச்சையெடுப்பதற்கும்
ரீன் கதவு வேண்டுமே”

என்பது தான் இக்கவிதை. இது புதுக்கவிதை அமைப்பிலானது; மரபுப் பிறழ்ச்சியடையது ஆனால்

இது புதுக்கவிதையின் இன்றைய எதிர்பார்ப்புக் களைப் பூரணப் படுத்துவதாக அமையவில்லை, அதே போல முச்சு, மனிதர்கள், நிர்வாணம், எறிந்த கல் போன்றனவும் புதுக்கவிதைகளே, இதில் “மனிதர்கள்” என்ற கவிதை தவிர ஏனையவை நல்ல கவிதைகளாக எனக்குப் படவில்லை அவை சரிவரப் புதுக்கவிதை அம்சங்களைப் பிரதிபலிக்க வில்லை யென்றே கருதுகிறேன்.

1972ஆம் ஆண்டு தமிழக இலக்கியச் சூழலில் மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை ஆகியன தொடர்பில் விவாதங்கள் கால் கொண்ட காலமாகும். இந்த விவாதங்கள் இலங்கைக் கவிதைச் சூழலில் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. பெரும்பாலான கவிஞர்கள் மரபுக் கவிதையையே கைக்கொண்டார். ஆனால் துரையர் மரபுக் கவிதையில் அதிகம் ஈடுபாடு காட்டிய போதும், நவீன கவிதையென முன் வைக்கப்பட்ட புதுக்கவிதையையும் கருத்தில் எடுக்கத்தவறவில்லை சமகால இலக்கியச் சூழலில்- குறிப்பாக தமிழகக் கவிதைச் சூழலை ஸ் - அவர் கொண்டிருந்த அவதானத்தை இது புலப்படுத்துகிறது. தவிரவும் நவீனத்தை அங்கீரிக்கும் அவரது மனப் போக்கும் அதைப்படைக்கும் ஆற்றலும் புலப்படுகிறது.

சமகால இலக்கியச் சூழலை, அரசியல் சமூகச் சூழலை உள்வாங்கி, அவர் படைத்துள்ள கவிதைகளின் உருவமும் உள்ளடக்கமும் அவரை நல்ல கவிஞராக இனக்காட்டுகின்றது. சமூகப் பிரச்சனைகள் தொடர்பான அவரது கூர்ந்த அவதானிப்புக்

களே கவிதைகளாக வந்து விழுந்துள்ளன. தவிர ஏழ் சமூகப் போலிமைகள் மீதான கோபமும் கவிதைகளாகியுள்ளன. அந்தக் கோபம் சாடலாகவும், என்னவாகவும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“ ஏனோ? ” என்ற கவிதை இப்படி அமைகிறது.

“ வள்ளுவனார் வாக்கெடுத்து
வாழ்ந்திடவே தெரியாது
வள்ளுவர்க்கு விழாவெடுத்து
வாய் தொற்றித் தீரிகின்றீர் ”

“ ஹிறப்பதற்கு முன்னிங்கி
எத்தனையோ இனம் வகுத்துக்
கறுப்ப ணென்றும் சிவப்பணென்றும்
கணக்கிட்டு அழைப்பதேனோ?

ஹிறப்பில் எல்லோரும் ஒன்றென்று வள்ளுவர் கூற இங்கே வள்ளுவருக்கு விழா எடுப்பவர்கள் இனஞ்சாதி என்று பேதப்படுத்தும் நிலையை எடுத்துக் கூறி அவர்களை இக்கவிதையினுடாக அழுத்தமாகச் சாடுகிறார்.

“ சந்தி சீரிக்கிறது ” என்ற கவிதை என்னல் பாங்கானது. மறு புறத்தில் ஆழமான சமூகச் சீர் கேட்டின் பீண்ணான அவலத்தைச் சட்டிக் காட்டுவது ஆலமாத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் தப்பாகப் ஹிறந்து ஹிறந்த ஒரு சீசலின் சடலத்தின் கூற்றே அக்கவிதை என்பது எனது கவிதானுபவம். வேறொரு வாசக அனுபவத்தில் அது வேறாகவும் கிருக்காலாம்.

என்னைக் கண்டவர் எல்லோரும் எச்சில் உழிழ்ந்து சென்றாரோ முன்னைச் சென்றவன் செயலாலே முகத்தைச் சுருக்கிச் சென்றாரோ?

என்று தொடங்கும் இக் கவிதையின் முதற்பா, அந்த வஸ்துவின் சோகத்தையும், அவலத்தையும் அதற்கு வித்தூண்டியவர் மீதான என்னல் சார்ந்த எதிர்வினையையும் லாவகமாக வெளிப்படுத்துவதாக நான் கருதுகிறேன்.

ஹிறந்த பொன்னாட்டைப் பாடாத கவிஞர்கள் குறைவு அதிலும் மரபார்ந்த கவிஞர்களீடும் இப்பண்பு அதிகம். பாரதி தாசனி லி ருந் து, இலங்கைவளம் பாடிய தங்கத்தாத்தா சோம சந்தரப் புலவர் வரை அதற்குப் ஹின்னர் காரை சந்தரம்பீள்ளை, துரையர் வரை இந்தப் பண்பு இருந்து வந்துள்ளது. இணையிலாசமநாடு என்னுந் தலைப்பிட்டு எழுதப்பட்ட கவிதை இப்படித் தொடங்குகிறது.

இரையுமலை மேதுகின்ற நாடு - என்றும் இாத்தினம் போல் மின்னுமெங்கள் வீடு விரையு நடி வண்டலுடன் செல்லும் -வரவை விளையும் நெல் வயல்களுமே கொள்ளும்

சந்தம் ஒத்திசைந்து அழுகணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாக இக் கவிதை காணப்படுகிறது. 60களில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என நான் கருதும் இக்கவிதை

யில் இறுதி அடிகள் சமதர்மச் சிந்தனையுடைய பேதங்களும் ரீச்சனைகளுமற்ற ஒரு தேசத்தைக் காணும் ஆவலாய் எழுந்திருக்கின்றன

தக்கவளம் சேர்ந்திலங்கும் நாடு - இதைச் சார்ந்த கோடி மக்கள் சமர் நாடி ஒக்கலரா யுண்டுறங்கும் நாடு - இது உலகினை யிலா ஈழநாடு.

கவிஞர் காண விரும்பிய-சொர்க்க புரியாக விளங்கிய - இந்நாடு இன்றோ பேய்வீடாகிக் கிடக்கிறது உலகின் சிச்சைக்கார நாடாகவும் குற்றச் செயல் களில் முதன்மை வகிக்கும் நாடாகவும், மனித உரிமைகளைப் புறந்தள்ளும் நாடாகவும், சிறுபான்மையினரின் அடிப்படை உரிமைகளை மறுதலிக்கும் நாடாகவும் கீழ்மையடைந்திருக்கிறது. கவிஞரதும் பொதுமக்கள் பலரதும் அவர் என்று நிறைவேறு மோ ?

பாரதியின் குரு அருளம்பலப் புலவர் (இவர் ஈழத்தவர்) அமெரிக்க கறுப்பின மக்களின் உரிமைக்காகப் போராடிய மாட்டின் ஹாதர் சிங் ஆகி யோர் குறித்த கலிதைகளையும் “தெருவிளக்கு” உள்ளடக்கியதை குறிப்பிடத்தக்கது. துணை, வந்தது பதிலூம், புன்னைகை வீசி போன்ற மென்மையான கலிதைகளையும் கவிஞர் படைத்துள்ளார். சீரிய காந்திப் பூவின் மலர்வு தன்மைநவீற்சியா கவும் உவமையாகவும் உருவகமாகவும் தோற்றங்கொடுக்கும் வகையில் முன்று வகையில் இன்பற்பயப்பதாக புன்னைகை வீசியே கலிதை அமைந்திருப்பது சிறப்பாகும். ஏக்கம், வடு இரண்டும் சோகவுணர்வையும் சமூகச் சீர்க்கேட்டினதும் அவலத்தின தும் குரலையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

கவிஞர்கள் தமது ரீகடனங்களை வெளிப் படுத்துவதுண்டு. துரையரும் அதற்கு விலக்கல்ல. பற்று விடேன் என்ற கலிதை அவரது கலிதைப் ரீகடனங்களாகவே தொனிக்கிறது.

மலைநாட்டு அனுபவங்களும் கலிதைகளாக அதிகம் வந்திருக்கின்றன. அழுகும் அவஸ்தையும், சிறுமைகளும் பொங்குவாய், கண்டேன் போன்றவை இவ்வகையானவை. இதுதான் உலகம் நிஃ்கள் யார் ? தீருமா, போட்டிஏன், நாடுநலம்பெற, பணம் பறிப்போர், உண்டு இல்லை, அப்பாலி ஆகியன் தொழிலாளரின், வீவசாயிகளின் ரீச்சனைகளைப் பேசுகிறது. பொதுவாக அவரது கலிதைகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வேதனைக் குரலாக, ஆவேசக் குரலாகவே வெளிப்பாட்டைகிறது எனில் மிகையல்ல. இந்தப் ரீச்சனைக்கு அவர் தீர்வாக வைப்பது.

“ உண்டிங்கு உண்டு !
122925 உய்கின்ற மார்க்கம் !
பண்டு கண்ட நல்வழி !
பற்றி வீடில் பொதுவுடைய ”

என அவர் தீர்வு கூறுகிறார். பொதுவுடைய அழகான சித்தாந்தமாக இருக்க அதனைப் பீரயோசிப் பவர்கள் அடிக்கும் “ குத்துக் கரணங்கள் ” அந் சிந்தனையில் இருந்து மக்களைத் தூர் வீரட்டியிருப்பது இன்றைய யதார்த்தம். சிறுவர் கலிதை எழுதுவது கடினமானது. சீரிய இலகுவான சொற்களை கையாண்டு சந்தத் துள்ளலுடன் எழுதப்பட வேண்டியது. அந்தத் துறையிலும் துரையரின் கைவண்ணம் பளி சீசிருகிறது. காகித வள்ளம் கலிதை எனக்கு அதிகம் பிடித்தமானது.

தொகுத்து நோக்கினால் ஆரம்பத்தில் எழுப்பீய வினாக்களைக் கருத்திலெடுக்கும் போது.

1. துரையரின் கவிதைகள் சொல்கின்ற சேதிகள் சமூகத்தை நோக்கியவை; சமூகப் ரீரச்சனைகளை முன் மொழிப்பவை; அவற்றுக்குத் தீர்வுகாண்பவை. இக்கவிதைகளின் படைப்பாக்கம் சீறப்பானது; அழுகணர்ச்சியும் கருத்துப் புலப்பாடும் மிக்கன.
2. சமகால அரசியல் சமூக பொருளாதார ரீதியிலான பீரச்சனைகளை, பீரச்சனைகளின் விளைவுகளை, பீரச்சனை சார்ந்த போலித்தன்ஸ்களை அவலங்களை இக் கவிதைகள் பேசுகின்றன, சமகால நடப்புச் சித்திரங்களாகவே பெருங்பாலான கவிதைகள் உருப் பெற்றிருக்கின்றன என்பது புலனாகிறது.

எனவேதான் 1970களின் கவிதை நிலைப்பட்ட கண்ணோட்டத்தில் இந்நாலைச் சீறப்பானதொரு நூலாக என்னால் இனங்காண முடிகிறது. மரபுக் கவிதையிலே சொல்லனீர்களின் கட்டிற்குள் தமது எண்ணப்பகிர்வை முழுமையாக வடித்துவிட முடியாத தன்மை பெரும் இடர்ப்பாடானது இந்த இடருக்குள் துரையரும் இடைக்கிடை சிக்கியிருக்கிறார். எனினும் மரபுக் கவிதை வேண்டும் இயல்புகளோடு மலர்ந்த சீந்தனையை முன்வைக்காமல் நவீன சீந்தனைகளை முன் வைத்தமையால் அவர் தனித்து வம் பளிச்சிடுகிறது. துரையரின் கவிதாந்தி வற்றி அடங்கி விடாமல் தொடர்ந்தும் பீரவகிக்க வேண்டும்; அதிலே நாம் நிராடிப் பயன்துய்க்க வேண்டும் என்பதே இந்த வாசகனின் ஆவலும் எதிர்பார்ப்பும்.

எனது பார்வையில் ‘தெரு விளக்கு’ முல் தெருவினக்கு

— செல்வி. ஜெகதீஸ்வரி சாந்தவிச்கம்

எழுத்து ; புதந்தேவணாருடன் ஆரம்பிக்கும் எழுத்துச் சமீழிக் கவிதைப் பாரம்பரியம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஒரு புதிய சகாப்பத்தை ஆரம்பிக்கின்றது எனவாய். ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து முப்பதுக்களின் பின் எழுத்துத்தமிழ்க்கவிதைகளில் மறுமலர்ச்சி தோன்றத் தொடங்கியது என்பர். நூற்பதுகளில் தோற்றம் பெற்ற மறுமலர்ச்சிச்சக்கம் இதற்கு உந்து சக்தியாக விளங்கிற்று. இம்மலர்ச்சி ஜம்பதுகளில் எழுச்சி பெற்று அறுபதுகளில் சமூகப் ரீக்ஞர், முற்போக்குச் சிந்தனை என்ற பாந்த நோக்கில் வளர்த் தொடங்கியது. இக்காலப் பின்னணியில் வளர்த் தொடங்கிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகிய துரையரின் ‘தெரு விளக்கு’ (1972) என்னும் கவிதை நூல் இங்கு தீர்ணாய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது.

‘தெருவிளக்கு’ என்னும் நூலின் பெயரே இவர் கவிதைகளுக்கு கலங்கரை விளக்காக அமைகின்றது. இருட்டில் வழி தெரியாது தடுமாறுபவர் களுக்கு தெருவிளக்கு வழிகாட்டுவது போல் இவர் கவிதைகள் மக்கள் சமூகத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றன. இவர் எழுத்த தொடங்கிய காலத்தின் போக்கிற்கேற்ப இவர்கவிதைகளும் சமூக உணர்வு, முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்டவையாகவே அமைந்துள்ளன. “அரசியல், இசை ஆகிய இறக்கைக்

என் பறக்கும் போது கலிதை மீக உயர்ந்து செல் லும் என்பர். சோவியத் நாட்டுக்கல்லீமானும் இலக்கியத் தீற்றாய்வாளருமாகிய கே. ஸெலின்ஸ்கி '' என தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் சி. தீல்லைநாதன் தனது முன்னுரையிலே கூறுகிறார். துரையரது கலிதைகளும், இந்த இறக்கைகளிலேயே பறக்கின்றமையை இவரது கலிதைகளைப் படிக்கும் போது உணரலாம். இக்கலிதைத் தொகுதியில் நாற்பத் தெட்டுக் கலிதைகள் உள்ளன. இவற்றில் ஏழு கலிதைகள் சிறுவர் சிறுமியருக்குரியவை. முகிலே, கலைந்தகனவு, உண்டுவழி போன்ற பல தலைப்புகளில் அமையும் இக் கலிதைகள் இயற்கை அழுகு, வேலையில்லாப் ரீரச்சினை, தொழிலாளர் ரீரச்சினை, நாட்டுப்பற்று, தேசிய உணர்வு, சமூக ஏற்றத்தாழ்வு, ஏமாற்றுவேலை, கலப்படம், இலஞ்சும், போன்ற பல்வேறு கோணங்களில் அமைந்துள்ளன.

‘ முகிலே ’ இக் கலிதைத் தொகுதியின் முதற் கலிதையாக உள்ளது. கலீஞரின் நாட்டுப் பற்றைக் காட்டும் இக்கலிதை ஓதைநயம் நிறைந்ததாகவும் உள்ளது. மனிதர் குடிக்கக் குண்றாத நிரைக் கேட்டும் கலீஞர் நாட்டின் செல்வம் செழிக்கவும் முகிலைக் கேட்கின்றார். இத்துடன் நின்று வீடாது நாட்டின் பிளவை நிக்கும் பாரியபணியையும் முகிலுக்கே கொடுக்கிறார். இதனை

“ பருத்தி தந்த பஞ்ச போலப் பார்க்கத் தோன்றும் முகிலே – நீ பொருத்திப் பிளவை நாட்டிற் செல்வம் பெருக்கித் தருவாய் முகிலே ! ”

என்னும் அடிகளாற் காட்டுகிறார். சோமசுந்தரப்புவர் தமது இலங்கை வளப் பாடலில் ‘எ.: கிய பஞ்சினை’ முதிலுக்கு உவமையாக்க இவரோ தமது பாடலில் பருத்திப் பஞ்சினை உவமையாக்கி யிருக்கிறார்.

‘ கலைந்த கனவு ’ இவரது கனவைக் கலிதையாகத் தருகிறது. இதில் கலீஞர் காண விணையும் சமத்துவம் தெரிகிறது.

அடுத்த கலிதையில் ‘ உண்டு வழி ’ என புது வழி காட்டுகிறார். ‘ ‘ அப்பழுக்கு அற்ற சேவையை நல்கும் மலையக மக்கள் நாட்டில் உரிமையீழுந்தவர் களாக வாழ்கிறார்கள் என்பது கண்கூடு. ஓட்டாண்டிகளாக - உரிமையற்றவர்களாக - நடைப் பிணங்களாக வாழும் அவர்கள் உறைவதற்கு உருப்படியான வீடுகளே இல்லை. இந்த வீடுகள் அவலத்தை நிக்கு வதற்கு புதுப்பாதை சமைப்போமென இளைஞர்களுக்குக் கலீஞர் அழைப்பு வீடுக்கிறார் ’ ’ என ச. கா. இக்கலிதை பற்றிய தனது கருத்திலே குறிப்பி வேது (தீண்கரன் 07 - 01 - 1973) இவ்விடத்தில் மனங்கொள்ளத் தக்கது. தேசிய ஜக்கியம், முதலாளிகளின் ஏமாற்று வேலை என்பவற்றையும் இக்கலிதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. ‘ ‘ யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி ’ ’ எனப் புறநானுற்றில் கணியன் பூங்குன்றாளர் கூறி எல்லோரையும் உறவினராக்க இவரோ

“ இலங்கையில் மக்களெல்லாம் இனத்தால் ஒன்றென்று எல்லோரையும் ஓரினம் ஆக்குகின்றார்.

ஏனோ? எனும் கலிதை சமூகத்தைச் சீர்திருத்
தும் நோக்கில் அமைகிறது இதில்

‘வள்ளுவனார் வாக்கெடுத்து
வாழ்ந்திடவே தெரியாது
வள்ளுவர்க்கு வீழாவெடுத்து
வாய் சீதற்றித் தீரிகின்றீர்’

என்ற அடிகள் வாய்ச் சொல் வீரர்களை அம்பலப்
படுத்துகிறது மேலும்.

‘இறப்பதற்கு முன்னிங்கு
எத்தனையோ இனம் வகுத்துக்
கறுப்பணன்றும் சிவப்பணன்றும்
கணக்கிட்டு அழைப்பதேனோ?’

என தீண்டாமைக்கு எதிரான கருத்தை முன்வைக்
கிறார். இந்துரல் வெளியீட்டின் போது தீருச்செந்
தூரன் முன்வைத்த “வெள்ளை மனிதன் கறுப்பு
மனிதன் ஏழை, பணக்காரன், உயர்ந்தவன், தாழ்ந்
தவன் என்ற பேதநிலை மாறிச் சமத்துவ அடிப்
படையில் மனிதர்கள் மதிக்கப்படல் வேண்டும்”
என்ற (தினகரன் 2-12-72) கருத்தும் நினைவு
கூரத்தக்கது. ‘ஏனோ? ’ என இவ்வினாவுக்கான
விடையை வாசகரிடமே விட்டு விடுகிறார்.

‘தொழில் தருக’ ஓசை நுயமும் இசை இனிமை
யும் கொண்ட கலிதையாக உள்ளது. இதில் நாட்டின்
வளம் பெருகத் தொழில் தரும்படி வேண்டுகிறார்.

‘இதுதான் உலகம்’ பனியென வாழ்வின்
நிலையாமையைக் காட்டி நினைத்திருக்கும் வரை
நன்மையைச் செய்ய வலியுறுத்துகிறது. இதில்

‘‘தனக்கென வாழுத் தாணிக்கு வாழ்வோர்’’
என்னும் அடி புறநானூற்றுப்
பாடலில் வரும் (உண்டாலம்மலைவுலகமிந்தீர்)
என்னும்)

‘‘தமக்கென முயலா நோன்றாட்
சிறர்க்கென முயலார் உண்மையானே’’
என்ற அடிகளை நினைவுட்டுக்கீறது.

‘நிங்கள் யார்?’ ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்
தான் உணர்ந்து தன்னிலையைச் சிந்திக்க வைக்
கிறது. இக்கலிதை குறித்து பேராசிரியர் சி. தில்
லைநாதன் முன்னுரையில் குறிப்பிடும் கருத்து இங்கு
பொருத்தமானது. ‘‘தன்னைச் சூழ்ந்த மக்களையும்
அவர்களது சமூகத்தையும் அரசியலையும் அவதா
னிக்கும் துரையர் துண்பப்படுவார்களையும் துண்பப்
படுத்துவார்களையும் இனங்கண்டு தாம்யார் பக்கம்
என்பதைக்காட்டி நிற்பதோடு எங்களையும் பார்த்து
நிங்கள் யார்? எனவினை நிற்கிறார்?’’ அண்ணல்
தனது கலிதையில் ‘‘நி யார்?’’ எனக்கேட்க இவர்
நிங்கள் யார்?’ எனக்கேட்கிறார்.

பாரதீயின் குருவே பாரதீயின் குருவைப்
போற்றுகிறது. ‘இலஞ்சமும் வஞ்சமும்’ ஏமாற்றிப்
பணம் பறிக்கும் கயமைத்தனத்தை அம்பலப்படுத்து
கிறது. வேலை எடுப்பதற்கும் இலஞ்சம் பாடசாலை
யில் சேர்ப்பதற்கும் இலஞ்சம். இது எதுவரையோ?
எனக் கலிஞரும் அங்கலாய்க்கிறார்.

‘யாழ்ந்து வாலிபன்’ எனும் கவிதை வேலை தேடி அலையும் அப்பாவி யாழ்ந்து வாலிபனை கண்ணும் கொண்டு வருகிறது. கவிஞர் தனதுகாலச் சூழலுக்கேற்ப தான் கண்ட அறுபவத்தை இக்கவிதையில் தருகிறார். வேலையில்லாப் ரீரச்சினையால் வளமான எதிர்காலத்தை உருவாக்கவேண்டிய இளைஞர்கள் படும் அவைம் இதிற் புலனாகிறது.

கவிஞர் தான் கண்ட சமூகச் சீர்கேடுகளை நடக்கச்சுவையாகக் கண்டேன். எனும் கவிதையிற் புலப்படுத்துகிறார். ஆண்கள், பெண்கள், மாணவர் கள் போன்ற சமூகத்தின் பலதாப்பினரும் வீடும் தவறுகளை இக் கவிதையில் நூயாண்டியாகக் கூறுகிறார்.

“தாலி கட்டிய தன்னவன் பின்வர
கோலி வெட்டிய குறள் சடையதனுடன்”
என்ற அடிகளை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

“இணையிலோ ஈழநாடு” கவிஞர் தாய் நாடு டின் தீது கொண்ட ஆழமான பற்றினை வெளிப் படுத்துகின்றது. தனது நாட்டு வளம் கண்டு அதனால் பெருமை கொள்கின்றார் கவிஞர். மலை, ஆறு, வயல், தேயிலை, இறப்பர், வெந்திருற்று, அருவி, சிகிரியா, தம்புலக்குண்று என இலங்கையின் சிறப்புக்கள் யாவையும் கண்டு கவிஞர் மனம் நிறைகிறார்.

‘நிர்வாணம்’ என்னும் கவிதையில் சமூகச் சீர்கேடுகளைத் துணிச்சலாக எடுத்துக் நிர்வாணமாக எடுத்துக்காட்டி சாட்டையடி கொடுக்கிறார் கவிஞர்.

கவிஞர் ‘புயலே செல்வரய்’ எனப் புயலிடம் சோகமாகத் தொது அனுப்புகிறார். ‘நாராய் நாராய் ...’ எனச் சத்திமுற்றப் புலவர் நாரையைத் தொது அனுப்ப இவர் புயலைத் தூதாக அனுப்புகிறார். ‘கண்ணிர் சொரிந்து பதியே பதியே பார்க்க வாரிர் என்றே அலறும் எம்மவர் குடியினில் சென்றே நானும் செப்புவதுரைப்பாய்’

என இவர் புயலைத் தூதாக அனுப்புவதைக் காணலாம். இம்மக்களின் அவைமான போராட்டம் நிறைந்த நிலையற்ற வாழ்க்கையை இக்கவிதை அழுகாகக் காட்டுகின்றது.

‘பின்கதவு’ சமூகச் சீர்கேட்டைக் கேளியாக எடுத்துச் சொல்கிறது. ‘பிச்சையெடுப்பதற்கும் பின்கதவு வேண்டுமே’ என்னும் அடி இதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

‘தீருமா?’ தொழிலாளர் ரீரச்சினையைக் காட்டி அது தீருமா? என தலைப்பையே வினா வாக்கி உள்ளார்.

122925

சமூக ரீரச்சினையை மையமாகக் கொண்டது இவரது ‘முச்சு’ என்றகவிதை. ஒவ்வொருவரும் தன்னைத் தானே தீருத்தினால் சமூகம் தானே தீருந்திவிடும் என்ற கருத்தினைத் தருகிறது.

‘சந்தி சிரிக்கிறது! எனும் கவிதை மக்களின் மூடுக் கொள்கைகளை எண்ணிச் சிரிப்பதாக அதே நேரம் தீந்திக்க வைப்பதாக உள்ளது.

'மறந்தேன்' எனும் கலீதை மறந்து விட்டவளை நினைத்து வாழ்நாளை வீணாக்கும் இளைஞர்களுக்கு அறிவுரை கூறுகிறது. கறுப்பின மக்களின் உரிமைக்குக் குரல்கொடுத்த மாட்டின் ஹாதர் கிங்கின் நினைவாக 'மாட்டின் ஹாதர் கிங்' என்னும் கலீதை அமைந்துள்ளது.

'ஆணை' எனும் கலீதையில் அன்புடையவர்களைச் சூடினாக்கமுறைக்கிறார் கலீஞர்.

'போட்டிஏன்?' எனும் கலீதை வயலில் வேலை செய்யும் பெண்களின் கடின வாழ்க்கையை படம் சீழ்த்துக் காட்டுகிறது. போட்டி ஏன்? என வீணா வெழுப்பும் கலீஞர் பஞ்சம் வாட்டிடப் போட்டியிற் கலந்தாள் என்று அதன் காரணத்தையும் தருகிறார். இக்கலீதையில் மருதநிலக் காட்சியை வாசகர் கண் முன் நிறுத்துகிறார்.

சின்னத்தம்பிப்புலவரின் 'மஞ்சளாவிய மாடஸ் கள் தோறும்...' என்ற பாடலில் வரும் சுறாக்கள் பலாக்கனிகீரி இஞ்சி வேலியின் மஞ்சளீற் போய் விழுந்தன. ஆனால் கலீஞர் 'எறிந்த கல்' மாங்கனி, தேங்காய், பூ எல்லாவற்றையும் பறித்துக் கொடுக்கிறது.

கலீஞரின் நாட்டுப்பற்று, சதேச உணர்வு, உள்ளுரில் எல்லாவற்றையும் உற்பத்தி செய்யும் ஆர்வம் என்பன 'நாடு நலம் பெற' என்னும் கலீதையில் காணப்படுகின்றன.

இவரது ஏற்றத் தாழ்வர்ற சமுதாயப்பார்வை இவரது 'சிறுமை கண்டு பொங்குவாய்' எனும் கலீதையில் தெரிகிறது. மலையக மக்களின் அவல வாழ்க்கையை நேரிற்கண்டு அநுபவிக்கும் வகையில் இக்கலீதை அமைந்துள்ளது.

'எட்டடி அறையில் எண்ணலை பரப்பிக் கட்டிய மனைவி காலதில் உறங்கத் தொட்டிடும் குழலி தூங்கிடத் தொடையில் முட்டுடன் வாழும் ஒருத்தனும் உளனே...'

சமுத்தை ஒரு பெண்ணாக உருவகித்து சுதந் தீரளின்றிச் சூறையாடப்படுவதையும் மலையக மக்களின் சிறுமை நிலையையும் சமுதாய ஏற்றத்தாழ் வையும் கூறி பொங்கியெழுந்திடு என எல்லோரையும் வீழித்தெழு வைக்கிறார் கலீஞர்.

வேலைக்காகப் பிரிந்து சென்ற கணவனதும் மனைவியதும் ஆதங்கத்தை 'வந்தது பதிலும்' என்ற கலீதை காட்டுகின்றது. 'எழுவாய்' என்ற கலீதை உழைப்பின் சிறப்பினைக் காட்டி உழைத் தீட எழும்படி அழைக்கிறது.

'வடு' என்னும் கலீதை தவறு செய்த இளைஞர்கள் ஒருவனுக்கு ஒரு பெண் கொடுத்த சரியான தண்டனையைக் காட்டுகிறது. முன்றாந்தரமாகப் பெண்களை நினைப்பவர்களுக்கு இக்கலீதை ஒரு பாடமாகின்றது.

'பற்றுவிடேன்' எனத் தனது இலட்சியங்களைச் செய்யக் கட்டளை இடுகின்றார்.

“ உண்ண உண வின்றி அலையும் மக்களை உய்யத் தொழிலிற்கு உயர்த்தப் பணித்தேன் கண்ணுக் கிழை போல் நாட்டினைக் காக்கும் கருணை கொள்ளெனக் கண்ணே பணித்தேன் ”

‘ மலர்திடுமா ? ’ எனும் கவிதையில் பொலிந் தினே ? நிங்குமா ? என வாழ்வு மலர வழி தேடு கின்றார். ‘ செத்ததையே ’ எனும் கவிதை துரை மார்களின் ஒழுங்கினத்தை அம்பலப்படுத்துகிறது.

‘ சுத்தியே தீர்வார் துரைமார்கள் பத்தினி யெனவே செத்ததையே ’
என்ற அடிகள் கேலியாக ஆணால் ஆழமாகச் சிற் தீக்க வைக்கிறது.

‘ பற்றிவிட்டால் ’ பொறாமையால் நிம்மதி யற்ற எம்மவர் வாழ்க்கையை நாசுசாகக் காட்டுகிறது. ‘ நித்திரையிலேனும் நிம்மதியைக் காணாது ’ எனும் வரிகள் பொருட் செறிவுடன் மனதில் பதி கிறது. எல்லைப் பிரச்சினை, பாகப் பிரிவினை எல்லாம் நீக்க பொதுவுடமை என்ற புதுவழியும் காட்டுகிறார்.

‘ பணம் பறிப்போர் ’ எனும் கவிதை ஓசை நயம் கொண்டது. கலப்படம் செய்து ஏமாற்றிப் பிழைப்போரை அறிமுகப்படுத்துகிறது “ பணம் பறிப்பதற்காக உணவுப் பண்டங்களில் கலப்படம் செய்யும் சமுதாய புல்லுருவிகளைவிளைத்து ஏனிந்த அறியாயம் என வினவுகின்றார்; குழுறுகிறார் ” என்ற ச. கா. அவர்கள் கருத்து இங்கு மனங் கொள்ளத்தக்கது. (தினகரன் உரைகல் 07 - 03 - 73)

‘ ஏக்கம் ’ ஒரு பெண்ணின் ஏக்கத்தை அப்புடயே ஹிரதிபலிக்கிறது. இக்கவிதை இசை, இனிமை கொண்டதாத உள்ளது.

‘ பண்புடன் கலைத்தோம் ’ அந்திய ஆதீக்க எதிர்ப்பையும் கவிஞரின் தேசப் பற்றையும் காட்டுகிறது.

‘ புன்னகை வீசியே ’ புன்னகையில் மயங்கிய கவிஞரின் தடுமாற்றத்தைப் புலப்படுத்துகிறது.

காசில்லாக் கூட்டமான ஏழை மக்களின் வறு மையிலும் செம்மையான அமைதி நிறைந்த வாழ்க்கையை ‘ உண்டு இல்லை ’ என்ற கவிதை அழகாகக் காட்டுகின்றது.

‘ அழுகும் அவஸ்தையும் ’ கவிஞரின் அழுகுணர்ச்சியைக் காட்டுகின்றது, இக் கவிதையில் மலைய கத்தின் அழுகினை அநுபவ உணர்வோடு காட்டுகிறார்.

‘ காற்று முகிலைத் தள்ளிவிடவே - அது காட்சி வீட்டினுள் கொடுத்திடுமே ’

இந்த அடிகளில் இதனைக் காணலாம்.

தாகர்களின் ஏமாற்று வேலையை இவரது ‘ அப்பாவி ’ எனும் கவிதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. அப்பாவிகள் ஏமாற்றப்படுவதை இக்கவிதை அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

‘ இப்படியும் ’ எனும் கவிதை பக்கத்து வீட்டாரின் பசுக்கன்று வந்ததற்கும் தீருமண ஓலையில்

திருநாமம் வராததற்கும் சினம் கொள்ளும் மனப் பாங்குக்கும், சாதிச் சண்டைகளுக்கும் நகைச் சவையாகச் சாட்டையடி கொடுக்கிறது. இதனை

“எல்லைத் தழியதனை இழுத்தாரே யென்பதனால் தொல்லை பலசெய்து தொடுக்கின்ற வழுக்கதனால் எல்லை இல்லாமல் ஏராளஞ் செலவிடுவார் முல்லைக்குத் தேரிந்த வள்ளவினபரம்பரையோ? ”

என்ற அடிகளில் எல்லைப் பிரச்சனையை நகைச் சவையாகக் கூறுவதைக் காணலாம். இக் கவிதைத் தொகுதியிலுள்ள ஏனைய ஆறு கவிதைகளும் சிறுவர் சிறுமியரின் உள்ளங்களைக் கொள்ளும் கொள்ளும் சின்னக் கவிதைகள். குழந்தைகளின் மனங்கவரும் நிலவினை ‘வருவேனே’ என்ற கவிதையும் நேருவின் இழுப்பால் ஏற்பட்ட சோகத்தை ‘ரோசாவும் நேருவும்’ என்ற கவிதையும் நல்ல சிறுமிகளுக்களுக்கு உதாரணமாக ‘நல்ல சிறுமிகள்’ என்ற கவிதையும், சிறுவரின் காகித வள்ளவினையாட்டை ‘காகித வள்ளம்’ எனும் கவிதையும் ஒருவர் தெய்வமாக என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை ‘தெய்வமாக வேண்டும்’ எனும் கவிதையும் அறிவுரை கூறுவதாக ‘இலாபமா நட்டமா? எனும் கவிதையும் பிறருக்கு உதவி செய்யும் பண்பை வளர்ப்பதாக ‘நொண்டித்தாத்தா’ எனும் கவிதையும் அமைந்துள்ளது.

இச் சிறுவர் கவிதைகள் சிறுவர் சிறுமியருக்கு அறிவுரைகளையும் நீதிக் கருத்துக்களையும் கூறி அவர்களை நல்வழிப்படுத்து வதாகவும் அவர்கள் மனங்களை மதிழ்வீப்பதாகவும் அமைந்துள்ளன.

முழுமையாகப் பார்க்கும் போது இவரது கவிதைகளிற் சில எதுகை, மோனை போன்ற வரையதைகளுக்காக இயல்பான தன்மையில் இருந்து சிறிது விலகியுள்ளமையைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. கண்டேன், செத்ததையே, அப்பாவி போன்ற சில கவிதைகளில் இத் தன்மையைக் காணலாம்.

இவர் கவிதைகளில் அறைந்த மொழி, தேட்டம், ஆக்கன்று, யாத்து, வேணி, ஒக்கலர் போன்ற சில சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருப்பது வாசகர் சில ருக்கு விளங்குவதீர் சிரமத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. இயல்பான சாதாரண மக்களுக்குத் தேரிந்த சில சொற்களைப் பயன் படுத்தியிருந்தால் மேலும் தீர்ப்பாக அமைந்திருக்கும்.

இவரது கவிதைகள் சிலவற்றுக்குக் கருவாக அமைந்த சம்பவங்கள் சில அவை நடந்த காலங்கள் கடந்து விட்டநிலையில் கவிஞர் கண்ட அநுபவித்த அடே உணர்வை ஏற்படுத்த இயலாத நிலையில் உள்ளன உதாரணமாக முச்சு, சந்தி சிரிக்கிறது போன்ற கவிதைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

கவிஞர் தான் காணும் பிரச்சினைகள் யாவற்கும் பொதுவுடைமைக் கொள்கையையே தீர்வாகக் கூறுகிறார். அது எவ்வாறாயினும் “முரண்பாடுகளும் போராட்டங்களும் மிகுந்த இம்மக்கள் யுகத் தீவே முன்னைய காலங்களை விட மிகுதியான அளவிற் சுதந்திரம் பெற்றிருப்பவர்களும் அத்தகைய சுதந்திரம் பெற்ற மாணிடத்தைச் சாாந்து நிற்பவர்

கனுமான கவிஞர்கள் அரசியலுக்கு அப்பால் அதிக தூரம் சென்றுவிட முடியாது'’ என்ற பேராசிரியர் தி. தீவிலை நாதனின் கருத்து கவனிக்குத்தக்கது. (தெருவிளக்கு — முன்னுரை)

இந்துால் பற்றிய கலாநிதி சபா. ஜெயராசா வின் கருத்தையும் இவ்விடத்தில் குறிப்பி உதவல் பொருத்தமானதாகும். அவர் ‘‘கவிதைக்குச் சொற்களின் அமைப்பு இன்றியமையாதது. கவிதைகள் பொருட்களைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் வெறும் இயற்கையைக் கொண்டதாக இருக்கக் கூடாது. விஞ்ஞான நிதியான சிறந்த தத்துவங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். இவையாவும் இந்துாலைச் சிறப்புடையதாக குதின்றன’’ (தினகரன் 2-12-72) என்பார்.

ஒட்டுஒட்டு

மேலும், துறையாது கவிதைகள் எளிமையாக வாசகர்களுக்கு விளங்கும். வகையில் அமைந்துள்ளன. அரசியல், சமயம் போன்ற பல அம்சங்களையும் தனது கவிதைகளில் உள்ளடங்கியிருக்கிறார்.

இறுதியாக, ‘‘தெரு விளக்கு’’ என்னும் இக் கவிதை நால் சில குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்த போதும் சமூகப் பார்வையும் மானுடநேயமும் அதில் மிளிர்வது விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமகள் அழுத்தகம், சன்னாகம்.